

Școala Oremii

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

a Asociației Învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de lunile : Iulie și August.

CUPRINSUL:

T. Mariș: Educația funcțională.

C. Balta: Știința în învățământul românesc.

I. Crivăț: Copilul.

T. Mariș: Curba frecvenții după vârstă a lecturii copiilor.

Gh. A. Roșca: Copilul și programele de studii în lumina
noulor principii pedagogice.

D i v e r s e.

Rezultatul examenului de înaintare.

Lege modificatoare.

Cărți și reviste.

Fl. Codreanu: Porunca a V.

Țara poveștilor.

Lumea lui Gogoneanță.

De vorbă cu satele.

I n f o r m a ț i u n i.

Comunicări oficiale.

Greșeli de tipar.

Biblioteca Centrală
Raională Arad

Redacția: Str. Oituz No. 30. Arad.

Administrația: Casa Învățătorilor, Bd. I. Carol I No. 66.

Abonamentul anual 60 Lei. 1 exemplar 6 Lei.

„Școala Vremii“

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

MEMBRI FONDATORI:

Pavel Dirlea, Ioan Cădariu și Sava Bărbălescu.

COMITETUL DE REDACȚIE:

Director: Teodor Mariș

Administrator: Eugeniu Spinanțiu.

Membri: Dimitrie Boariu, Nicolae Cârșlea, Constantin David, Lazar Igrîșan și Iulian Lucaș.

COLABORATORI:

Fl. Ștefănescu Goangă, Prof. Universitar Cluj; N. Margineanu, asistent Univ. Cluj; Ion Nisipeanu, prof. București, I. F. Buricescu, prof. București, I. Stanca, profesor; Ascaniu Crișan, dir. liceului Moise Nicoară; S. Spulbereanu, f. inspector școlar; Iosif Moldovan, f. inspector școlar; C. Balta, profesoară; A. Văjjan, inv.; George Marcu, inv.; I. C. Lascu, inv.; A. Burțială, inv.; T. St. Vicol, inv.; P. Zoșiu, inv.; I. P. Crivăț, inv.; I. Pordea, inv.; A. Volungan, inv.; I. Marinescu, inv.; I. Jianu, inst.; A. Păpureanu, inv.; M. Ionescu, inv.; G. Tudor, inv.; Sp. Vâneaușă, inv.; Gh. Redișt; M. Florescu, inv.; V. Olariu, inv.; I. Riza, inv.; Al. Amancei, inv.; M. Coșoroabă, inv.; A. Billo, inv.; I. Schuch, inv.; Ioan D. Popescu-Bobu inv.

Manuscrisele nu se mai înapoiază.

Anunțuri și reclame se primesc după învoială.

Manuscrisele, revistele pentru schimb și cărțile de recensat se trimit pe adresa: Dlui Teodor Mariș, prof. Arad str. Oituz No. 30.

Corespondența privitoare la administrație: abonamente, schimbări de adresă, revistele înapoiate etc. se trimit pe adresa Administrației: Casa învățătorilor Arad Bdul Carol I No. 66 pentru Dl. Eugeniu Spinanțiu.

„Scoala Vremii“

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

a Asociației învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de lunile: Iulie și August.

Educația funcțională.

Nu este vorba de o concepție cu totul nouă, ci numai de accentuarea unui alt punct de vedere, în activitatea educativă integrală și activă.

Dar chiar nouă de ar și este foarte explicabilă diversitatea curentelor pedagogice, precum și schimbarea punctelor de vedere după cari se orientează activitatea educativă, ba mi se pare chiar natural acest fenomen, având în vedere, că ele — diferitele curente și puncte de vedere — au luat naștere în mai mare măsură, după întoarcerea privirii pedagogilor asupra sufletului copilului, care încă este tainic și cu greu de pătruns, lăsându-ne numai câte o parte spre pătrundere azi, pentru că mâine, între alte împrejurări să ne modificăm respectiv completăm observațiunile de ieri.

De aceea să nu ne surprindă, din contră să ne bucure orice direcție nouă sau nou punct de vedere se arată pe orizontul pedagogiei, în speranța, că ori cât ar diferi ele unele de altele, având același teren de cercetare — viața sufletească a copilului — totuși se vor sprijini unele pe altele în câteva puncte, înlesnindu-ne astfel cunoașterea și educația copilului.

Datoria noastră este însă a le cunoaște și pătrunde cât mai temeinic spre a găsi posibilități raționale de realizare practică a diferitelor probleme ce ni se pun prin aceste curente.

De data aceasta vom căuta să lămurim punctul de vedere al educației în concepția ei funcțională.

Principiul fundamental al pedagogiei funcționale este: Orice activitate a copilului să-și aibă motivarea în interesele și nevoile sale reale ¹⁾.

Prin urmare „educația trebuie să desvolte diferitele procese psihice considerându-le nu în ele înșile, ci din punctul de vedere biologic, adică al rolului, al utilității lor în viața activă prezentă sau viitoare, luând ca bază nevoia copilului, interesul său de a realiza un scop; acesta fiind stimulul

¹⁾ M. și F. Niculescu: Educația funcțională trad. după Dr. Ed. Claparède. pag. 8.

natural al activității ce vom să deșteptăm în ei" ¹⁾ De ex. la învățarea unei limbi nu este esențialul să știi ce sunt cuvintele (adjectiv, substantiv etc.) și formele verbale, ci la ce servesc ele și mai ales la ce nevoi de exprimare pot servi. Deci ar fi mai interesant să prezentăm materialul limbistic sub acest unghi subiectiv al nevoii și nu în cunoscutele categorii gramaticale, deoarece când omul ajunge în situația de a simți nevoia comunicării cu alții, verbal sau în scris, psihologic este faptul se petrece așa: mai întâi se ivește nevoia de a exprima o gândire, o idee, apoi căutarea mijloacelor pentru satisfacerea acestei nevoi de exprimare.

Dat fiind acest fapt, rolul educatorului este de a spune elevului: Ai nevoie să exprimi un trecut, un viitor sau vrei să exprimi îndolala, numărul, felul de a fi; iată mijloacele care permit exprimarea acestor idei.²⁾

Că la baza acestui metod este ceva adevăr ni-l confirmă, căutarea sensului, adică a nevoii de a se exprima a cuiva, atunci când după obișnuitele forme gramaticale nu ne putem orienta cu siguranță, care din ele ar fi mai potrivită pentru exprimarea unei gândiri. A eticheta însă întreg materialul limbistic conform nevoilor de exprimare, cu siguranță întâmplând greutăți, de cari n'a fost scutit nici autorul acestui metod F. Brunot³⁾ în alcătuirea unui manual destinat claselor primare și secundare (Paris 1911).

Autorul studiului din care am luat acest exemplu motivează prezența, în manualele amintite mai sus, „printre cele mai excelente lecții de gramatică” — cele în spiritul metodelor funcționale — și a câtorva formule gramaticale „neghina gramaticii tradiționale” cu concesiunea ce trebuia făcută de autor datinli școlare, pentru ca lucrările sale să găsească cumpărători.

Foarte probabil însă, că strecurarea celor câteva reguli ale gramaticii tradiționale, a fost provocată și de alte nevoi. Limpezirea acestei chestiuni reclamă însăși un studiu.

Noi ne-am provocat la acest exemplu pentru a evidenția în mod mai concret punctul de vedere al educației funcționale în activitatea școlară.

Credem că ni-a succedat a lămurii punctul de vedere al educației funcționale, dar constatăm, că tocmai când am ajuns pe punctul de a-l lămurii, am arătat și faptul, că sunt anumite greutăți în realizarea practică a problemei.

Vedem însă și posibilități de a învinge greutățile, tocmai în punctele de cari am vorbit la început, în care se sprijină educația funcțională, ca alte curente și anume:

In aranjarea materiei de învățământ conform centrelor de interes ale

¹⁾ Opul citat pag. 11.

²⁾ Op. citat pag. 173.

³⁾ Op. citat pag. 175.

Doctorului Decroly și tratată conform principiilor școalei active integrale vedem realizată și educația funcțională.

Nici pedagogia românească nu este lipsită de posibilitatea realizării educației funcționale. În concepția „regionalismului educativ” a Dlul I. C. Petrescu¹⁾ în special în recomandarea de execuție practică ce o dă prin metoda centrelor de interes, „care se orientează după sufletul copilului; dând cunoștințelor unitatea dictată de interesul lui”²⁾ încă avem posibilitatea de realizare a educației funcționale.

Credincioși străduinței noastre de a contribui la fondarea pedagogiei românești, cu realități românești; recomandăm cetitorilor noștri să încerce realizarea problemei slevate aici, carea vedem că cuprinde în sine sau este cuprinsă și în cele mai recente cerințe ale pedagogiei contemporane în sensul regionalismului educativ³⁾ renouindu-ne apelul adresat în mai multe rânduri îndreptat tinerilor noștri colegi; dornici de muncă.

T. Mariș.

¹⁾ Vezi I. C. Petrescu: Regionalismul educativ.

²⁾ Școala Vremii Nr. 3—4, 1932 pag. 53.

³⁾ I. C. Petrescu: Regionalismul educativ și Școala Vremii Nr. 3—4, 1932.

Știința în învățământul românesc

Această problemă e foarte vastă și s'au preocupat de ea mulți pedagogi, cât și oameni de știință. Mă voiu ocupa în mod sumar și nepretențios întâi cu știința în școala primară, apoi cu știința în școală secundară și la sfârșit în școala superioară, precum și de câțiva oameni de știință ai țării noastre.

Științele întotdeauna au preocupat omenirea din cele mai vechi timpuri din antichitate chiar, astfel avem *Aristoteles*, care pe lângă lucrările de logică, metafizică, morală politică și retorică s'a ocupat și cu științele naturii, cu privire la cer, animale și suflet, opera sa e cunoscută sub numele de *Fizică*. *Aristoteles* are vederi largi, se ocupă cu evoluția ființelor, vorbind despre tranziția unora în altele, fiind astfel un precursor a lui Lamarck și Darwin. Alt învățat a fost *Dioscorides*, medic și naturalist grec, s'a ocupat cu plantele medicinale. Apoi unul dintre cei mai însemnați savanți ai antichității a fost *Plinius Secundus*, acest învățat și naturalist roman era un adevărat genial compiler, totul ce a auzit și știut a cuprins în lucrarea sa *Historia naturalis*, în 37 volume.

Până la sfârșitul evului mediu, aceste opere se mențin în mare cinste. Dar de o cercetare directă a naturii, nici nu era vorba. Acest lucru e firesc pentru că toată lumea se preocupa numai de salvarea sufletului prin ajutorul credinței religioase, deci studierea naturii era desconsiderată. Era nepotrivire între spiritul religios al acelei vremi și studiul științelor naturii.

A trebuit să vie filosoful *Bacon*, întemeietorul metodelor experimentale care să aibă curajul de a o rupe cu trecutul formalist. El stabilește prima dată principiul, că natura trebuie cunoscută nu din cărți, ci din cercetare directă a însăși naturii. Iar pentru a stabili o lege cu caracter general, e absolut necesar să cunoști mai întâi cazurile particulare, fenomenele speciale, fiecare în parte. Astfel *Bacon* introduce metoda inductivă în special în științele naturale și în domeniul științelor în genere. Apoi pedagogii din ce în ce mai mult au aplicat aceasta în școală. Astfel *I. A. Comenius*. Dânsul spune că învățământul va porni dela înțelegerea obiectelor reale ale naturii, iar nu dela descrierea lor verbală sau scrisă. *John Locke* amplifică această idee cu problema originii și limitelor cunoștinței, care e experiența, deci natura trebuie cercetată în mod amănunțit.

După *J. J. Rousseau* cartea e o mobilă tristă, ce nu poate duce, decât la uscăciunea sufletului. Adevărata cunoaștere nu se poate baza, decât pe observație proprie nu pe recomandările altora. Copilul trebuie pus în mijlocul naturii, care-l atât de măreață și de variată încât nimeni n'o poate descrie într-o carte. Copilul având curiozitatea mult dezvoltată este dornic de

a cunoaște orice, deci să-l dăm posibilitatea să se desvolte prin sine însuși. Rousseau influențează pe toți urmașii săi.

Pestalozzi spune, că la baza oricărui învățământ trebuie să stea intuiția care să fie făcută sub toate formele și în așa fel, ca întreaga ființă a copilului să fie pusă în mișcare. În științele naturale se introduce importanța legilor biologice, de către *Fr. Junge* din Kiel, apoi de Lamarck, Trevonius și Dr. Schmell. Acesta din urmă aduce norme mai simple potrivite cu priceperea copiilor, cari le numește norme biologice. Orice plantă și animal trebuie așezat în mediul său biologic. Nu e atât de important numărul de petale sau forma unui animal, ci conformația lor care e cauzată de mediu.

Astfel am ajuns la epoca de azi care e dominată de școala activă. În școală activă se folosește metoda activă. În ce constă metoda activă? În străduința educatorului de a întreține neîncetat puternicul impuls către activitate al copilului. Ne întrebăm că se poate aplica aceasta metodă în școala primară? Sigur că da, pentrucă în această vârstă fragedă este cel mai mare impulsul către activitate al copilului. În ce privește școala primară, învățământul științific se poate spune că n'a existat și nu există încă în aplicație, decât mai mult în program. În ce privește teoria, este o lucrare însemnată a lui *Apostol Culea*: *Învățământul despre natură în școala primară*. A. Culea introduce la noi, în școala primară, și deci în învățământul românesc pentru prima dată principiile lui Schmell. În practică însă multe idei sănătoase cuprinse în această lucrare n'au putut trece. Ea era prematură pentru timpul apariției ei, când spiritul tradiționalist formalist era în floare. Azi sunt timpurile mai favorabile pentru învățământul științific la noi și astfel de exemplu lucrarea lui *Nisipeanu și Geantă*. Viața în studiul științelor naturii a avut mai mult răsunet. Deasemenea lucrarea lui *Costescu*.

În ce privește științele le putem împărți în științe experimentale: fizica și chimia, în științe de observație: științele naturale, în științe demonstrative: matematicile, iar geografia o putem considera după Vălsan, mai mult o *disciplină științifică*, care stă la limita științelor și literilor. Voiu așeza pe rând aceste științe începând cu științele naturale.

Științele naturale trebuie să albe ca punct de reper: *intuiția*; mai bine zis, aceasta este scheletul care susține științele naturale. Se vede că e de necesară intuiția, că în școala primară s'a introdus ca un obiect special de învățământ numit *exerciții intuitive*. Scopul acestora este de a cunoaște obiectele ce le pot cădea copiilor sub simțuri dar numai ca individualități nicidecum cu gândul de a face generalități, pentrucă atunci am trece în domeniul propriu zis al naturalelor. Prin aceste exerciții intuitive se dezvoltă copilului agerimea simțurilor cât și a limbii (pronunță cuvinte

vechi și cuvinte noul învățate), deci agerimea minții. Astfel noi pregătim copiii din școala primară să se obișnuiască cu metoda intuitivă, care se va continua în școala secundară și se va desăvârși în școala superioară.

În afară de intuiție metoda activă cere *observația științifică și experimentul*. Prin observarea științifică înțelegem observația metodică. Ceea ce nu poate face observația, va completa experimentul. Prin experiență se arată elevilor lucruri noul, nebanuite de ei, cari vor întări anumite cunoștințe, asupra cărora ar fi putut exista vre-o îndolală. Însă experiențele trebuie bine pregătite de învățător și numai dacă-i asigurată reușita lor să le facă și în fața elevilor, pentru că decât o experiență nereușită, mai bine nimic. Dar această teamă de nereușită nu trebuie să intimideze și deci imobilizeze învățătorul, ci din contră să-l stimuleze la muncă.

Metoda activă ne pretinde să nu dăm nimic deagata elevilor, ci doar să-i conducem să afle ei singuri adevărul. Aceasta le procură plăcere. Știm că orice lucru învățat cu plăcere nu produce oboseală și în schimb se pretinde ușor și se păstrează temeinic. Aplicații practice sunt cele mai bune din domeniul științelor naturale. Astfel prin înlocuirea cărții cu realitatea naturii, prin înlocuirea vorbelor cu activitatea practică se face pe nesimțite trecerea dela joc la muncă serioasă. Iată deci ce mare importanță au științele naturale în educație. Ele sunt aplicabile și teoretic și practic. Ating și scopul propus de pedagogie: formarea de caractere tari grevate pe moralitate ele încep cele dintâi educarea copilului, pentru că, în contact cu natura, ne putem da seama cel mai bine de puterea divină, care intră în subconștientul copilului și care este baza moralei omului matur.

În ce privesc științele experimentale (fizica-chimia) prin ele se explică raportul de cauzalitate și finalitate dintre fenomene. Aceste științe sunt în general inductive; adică observăm anumite fenomene naturale sau le experimentăm transpunându-le prin intermediul omului în imediata realitate a noastră. Din raportul dintre cauză și efect se stabilesc legi generale principii. Acestea au un rol dublu: *utilitar* de a produce bunuri și comoditate omului cum ar fi tehnica de azi, și *intelectual*, făcând o gimnastică a minții. La aceste științe desigur experimentul este condiția sine qua non. Deoarece însă, experimentul este și interesant să grijim să nu devie amuzant spune L. Polnare. Să arătăm deci elevilor că experimentarea este grea, cere cunoștințe pe cari dacă nu le avem, ne poate duce la interpretări false. Lacunele elevilor din școala secundară se datoresc în parte programelor școlii primare; deci numai prin îmbunătățirea acestora vom vedea o îmbunătățire a celorlalte. În școala primară la noi, programa prevede noțiuni de fizică în clasa III-a și în cursul supra-primar. Trebuie să aplicăm și aici ceea ce am amintit să înțelegi lucrând. Dar la noi greu se poate aplica

acest principiu, pentru că n'avem laboratoare ; nu laboratoare pretențioase, ci de multe ori nici chiar un termometru n'are școala. Astfel este pus învățătorul într-o situație extrem de deficiată, când trebuie să facă lecție despre termometru, la fel se întâmplă cu magnetii. Apoi nu înțeleg de ce se dau noțiuni abstracte ca magnetii artificiali, magnetii naturali, polul magnetic al pământului, unde este orientat acest pol etc. Lucruri pe care nu numai elevii de cursul secundar nu le înțeleg pe deplin ci, chiar și oameni maturi. Deci să se învețe în mod experimental totul și elevii să facă concluzii în baza experiențelor, pentru că altfel nu profită nimic. Să se nizuiească deci fiecare învățător să aibă materialul strict necesar experiențelor. În parte și-l poate face singur, parte poate fi adus de elevi sau pot fi donațiuni de ale autorităților, particularilor sau oricărui prieten al școalei.

Referitor la geografie putem spune că azi se predă și în școala primară, conform principiilor moderne de geografie, nu o enumerare de numiri de munți, fluviu, orașe, ci se caută legătura dintre învelișurile pământului. Se insistă cel mai mult asupra geografiei patriei, ceea ce e foarte bine, căci astfel avem în școala secundară o noțiune cunoscută de elevi dela care putem pleca spre altele noi. Pentru ca să se satisfacă cerințele pedagogice trebuie să ne folosim de *intuiție* și anume intuiție directă, când e posibilă, de nu, de cea indirectă : folosirea hărților, modelelor și figurilor.

Plimbări reale sau excursii chiar mai mari, cărora să le premerge sau să le urmeze una închipuită, făcută cu ajutorul hărții. Învățătorul în timpul plimbărilor reale să nu insiste asupra lucrurilor care îl interesează pe el, ci asupra acelor, care au atras vlu interesul copiilor, chiar dacă ar fi eventual lucruri de importanță secundară. În ce privește *căldătorile imaginare* ele trebuie să devie și plimbări reale, adică învățătorul să le zugrăvească așa de bine, încât vorbele să devină ceva existent. De altfel în geografie poți și chiar trebuie să devii poet, o narațiune frumoasă despre o insulă, mare, munte etc. rămâne neuitată copilului. Scharrelmann spune următoarele : „Cea mai frumoasă și mai desăvârșită procedură a introducerii unei lecții e și rămâne totdeauna povestirea, adică narațiunea artistic construită, născută din sensibilitate și plămădire poetică“. Și geografil nostru și-au dat seama de acest lucru și îl aplică. Astfel descrierile admirabile ale lui Mehedinți și Vălsan sunt neîntrecute. Dar totuși cel mai esențial și cel mai important mijloc ajutător în învățământul geografic *a fost, este și va fi harta*. Pe lângă harta mare de perete, e bine ca fiecare elev încă din școala primară să aibă un atlas cât de simplu. Învățătorul să arate singur la hartă sau dacă elevii sunt ceva mai mari, de exemplu clasa III-a și IV-a e suficient să le dea îndrumări și pot ei singuri să afle totul ; în același timp ceilalți elevi să urmărească pe atlase, iar învățătorul care tre-

bue să fie dotat cu atenție distributivă, să-l controleze. Un lucru non e *introducerea tabloului luat din avion*, cât și cinematograful, dacă școala e la oraș e ușor, iar unele școli pot să-și procure aparate efine de protecție. Desigur lucrurile văzute în proecție sunt foarte impreslonante pentru copii; de exemplu o pădure equatorială cu flora și fauna sa caracteristică. *Desemnul* care înainte nu se făcea deloc, iar apoi s'a mărginit în general la hărți și forme de munți. Acum se extinde și asupra altor fenomene geografice. Desigur ne dăm seama de importanța capitală a desenului de hărți în școala primară ușurează memorizarea, fixează noțiunile mai precis și mai îndelungat, dezvoltă spiritul de observație, de sintetizare. Desemnând conturul unei țări facem o mulțime de asocieri referitor la relieful și clima acelei țări. În spiritul școlii active Kuospe recomandă și lucrările de modelaj în sprijinul învățământului geografic, spunând că „reprezentarea manuală este de o însemnătate deosebit de mare tocmai în învățământul geografic; aceasta rezultă din natura geografiei însăși, căci învățământul geografic lucrează cu reprezentări spațiale, cu reprezentări de mărimi tridimensionale“. Dealtfel și geografia, ca și științele naturale, contribuie la educația copilului.

În ce privește matematicile mă voi ocupa de ele în mod sumar, pentru că nu intră în domeniul specialității mele. În general studiul matematicilor este considerat abstract; totuși și cifrelor neînsufletește li-se poate da viață. În matematici se poate aplica și metoda deductivă și cea inductivă. Mai demult se folosea procedeul deductiv, adică se trecea de la general la particular, de la regulă și definiție la exemplu. Acuma mai mult se folosește procedeul inductiv, se trece de la concret la abstract, de la individual la general. Natural că și la matematici avem nevoie de *material didactic intuitiv*. Astfel avem intuiția numerică și a operațiilor de calcul, cari se fac cu diferite mașini de calculat, aparate aritmetice și tablouri intuitive aritmetice; apoi tabla din școală pe care lucrează învățătorul și elevii din clasele mai mari, tăblițele copiilor, iar mai târziu manualul și caietul. Aceste sunt mijloace intuitive externe, dar avem și mijloace intuitive interne, cum sunt temele și problemele, prin cari se asimilează cele învățate.

Prin studiul matematicilor se dezvoltă foarte mult inteligența. Călcările orale și scrise sunt o bună gimnastică pentru minte. Se dezvoltă rațiunea, atenția, preciziunea și spiritul pentru ordine: deci, toate facultățile intelectuale ale elevului.

Concluzie: Din aceste descrieri sumare ale științelor din școala primară putem deduce, că ele contribuie toate la dezvoltarea facultăților psihice, intelectuale și morale ale copiilor formând cărămizile de bază ale clădirii sufletești, care se va dezvolta în școala secundară și se va dezvoltă eventual în universitate sau în viață.

Cornelia Balta, profesoră.

Copilul.

Psihologia infantilă, după nesfârșite cercetări și experiențe, a ajuns la concluzia că copilul este o scântee din dumnezeire, un cheruvim în captivitate, — o ființă cu foarte gingașe și plătându chibzuleți organice, și, de cele mai multe ori, cu nebănuite potențe embrionare.

Paternitatea acestor *tentative doctrinare* se poate încolona în sistemul de cugetare al lui Jean Jaques Rousseau, răsvrătitul pedagog laureat al Academiei din Dijon pentru cunoștența teză, și neîntrecutul imnolog al naturalismului social.

De pe culmile psihologiei contemporane se desface, neîndolos, convingerea că copilul este sinteza de o clipă a trecutului părinților, bunicilor străbunicilor săi. Prezintă, în linii mari caractere specifice mediului, clasei sociale din care porcede (cu credințele, datinile și năzuințele ei), neamului din care se trage și rasei căreia-i aparține.

Mănunchiul acestor predispoziții își dau, prin ereditate, întâlnire în multă făptură omenască când răsare pe planetă. Acești gemeni energici nu viețuiesc armonios. Dintre toate înclinările acestea, se ridică pe primul plan, și înăbușe pe celelalte, acelea ce au dominat și'n soma celulară a embrionului, acelea cari au fost trăsăturile de căpetenie ale înaintașilor genealogiei al noului născut.

Multă vreme, însă, s'a crezut ca un adevăr infailibil ipoteza că copilul este „un adult în miniatură”. Din care pricină, educatorii și lumea a-celor timpuri se comportau cu pruncii ca și cu niște oameni de proporții mai mănușule.

Alarma dată de marele filosof genevez : „căutați de vă studiați mai bine școlarii, căci cu siguranță că nu-i cunoașteți”, — a fost platra unghulară a științei vieții infantile. Contribuțiile pedagogilor : Pestalozzi, Froebel, Claparède, Ellen Key, A. Binet etc., au spulberat confuzia ce făcea pedagogia secolului al XVIII-lea între viața copilului și viața omului adult. Aceste cuceriri, dacă nu se susțin în mod organic pe trecutul care le-a crescut, rămân, în mâna oricui educator, puternice instrumente de încălceală didactică.

Pe temelul că copilul își are viața sa proprie, cu legile ei firești, și că „mari diferențe graduale” îl deosebesc pe el de adult, s'a durat giganțele arhitecturi educative.

Pivotul tuturor străduințelor este copilul, așa cum este el, nu cum ni-l închipuim noi. Să fugim de copilul abstract, căci, în asemenea cazuri, desăvârșim erori grosolane. Dar, cu tot progresul pedagogiei, cine poate desluși deabinele fenomenele ce se lovesc de pereții sufletului tău ? Cine a

priceput adânc murmurul și șopotul făpturii sale sburdalnice? Examine de laborator! Colocvii după nu știu ce teste pentru cutare măsurătoare! Cu greu reușesc să dea o probabilă licoană a ceea ce tănuște intim „scântela din dumnezeire”. Căci, să nu se uite, în fața acelui arsenal științific, firea emoționată și sugestivă a copilului *falsifică* datele reale ce alcătuiesc cel său. Inima copilului, cu greu se deschide; și nu ori cui. Actele lui volitive sânt sporadice și sub înrăuriri diverse și varii. Trebuie să fii de o dibăcie rară când dorești să descifrezi miezul sinei lui. Și drumul tău, dacă nu se *abate spre inima* școlarului, nu izbutești temeinic niciodată în celace intenționezi să înfăptuești. Să fi suflet deschis, viori; scaldă-ți vorbele în *duh copilăresc* dacă, într'adevăr, vrei să descoperi ceva și să te faci *înțeles* și *lubit* de cei ce îl educă.

Așteptările noastre de mâine, în ce privește țara, neamul și dacă vrei umanitatea, trebuie să se închine acestui d-zeesc mijloc de progres și evoluție universală: copilul.

I. P. Criodă.

Contribuțiuni la pedagogia românească.

V. Curba frecvenței după vârstă a lecturii copiilor.

a) Curba frecvenței după vârstă a citirii poveștilor.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20 ani
Băieți	33,33	59,40	49,41	49,60	38,58	41,30	44,74	50,19	40	17,28		1,86	4,53	%
Fete	33,33	46,94	49,50	46,54	62,03	49,98	37	44,98	27,95	12,96				%

Interesul pentru citirea poveștilor este mare chiar la începutul apariției lui, la 7 ani și la ambele sexe la fel 33,33%. La ambele sexe acest interes merge crescând. La băieți până la 15 ani inclusiv, iar la fete până la 14 inclusiv. Apogeul la băieți este la 8 ani în proporție de 59,40%, iar la fete la 11 ani cu 62,03%. Punctul minimal la băieți este la 18 ani cu 1,86%, iar la fete la 16 ani cu 12,90%.

b) Curba frecvenții după vârstă a cetirii poeziilor.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți	7,84	18,90	11,40	16,80	20,67	15,25	9,08	4,51	6,52	6,40	9,80	8,37	1,51	10,52	%
Fete	7,69	37,87	11,64	15,51	12,66	15,30	12,02	4,28	13,55	16,20	12,48	8,32	—	—	%

Despre acest interes deasemenea putem spune, că este manifestat în proporții destul de apreciable. El merge crescând la ambele sexe până la 13 ani. Dela această etate atât la băieți cât și la fete proporția variază din etate în etate. Apogeul la băieți este la 11 ani cu 20,68%, iar la fete la 8 ani cu 37,87%. Punctul minimal la băieți este la 19 ani cu 1,51% iar la fete la 14 cu 4,28%.

c) Curba frecvenții după vârstă a cetirii cărților Sf. religioase

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți	1,96	—	8,14	7,20	12,40	16,10	6,99	10,71	3,12	3,20	1,40	5,58	7,55	—	%
Fete	10,24	15,15	15,56	20,68	16,45	17,34	8,32	16,42	2,70	12,96	4,68	—	25	—	%

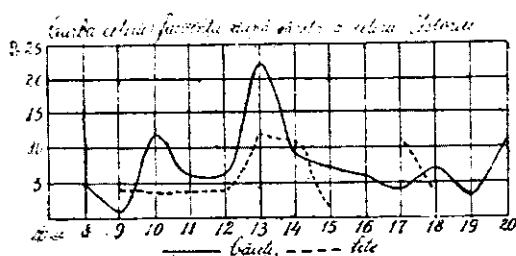
Apogeul este atins de băieți la 12 ani în proporție de 16,10% iar de fete la 19 ani în proporție de 25%. Punctul minimal la băieți este la 17 ani cu 1,40% iar la fete tot la 17 ani cu 4,68%.

d) Curba frecvenții după vârstă a cetirii istoriei.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20 ani
Băieți		5,40	1,08	12	6,20	6,32	21,65	9,02	6,87	6,40	4,20	7,44	3,02	10,32 %
Fete			4,35	3,64	3,79	4,08	12,02	10,71	1,69		10,92	4,16	—	— %

La băieți începe mai curând — 8 ani — și termină mai târziu ca la fete. Apogeul la băieți este la 13 ani cu 21,65%, iar la fete tot la 13 ani dar numai cu 12,02%. Punctul minimal la băieți este de 9 ani cu 1,08% iar la fete la 15 ani cu 1,69%.

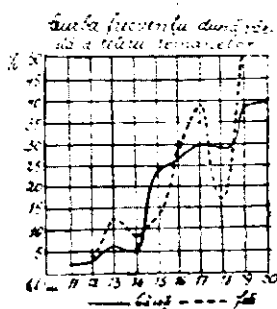

e) Curba frecvenții după vârstă a cetirii romanelor.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20 ani
Băieți					2,06	2,87	5,9	4,51	23,75	25,60	30,10	28,83	37,75	39,45 %
Fete						4,08	12,02	7,85	13,55	30,24	39	16,64	50	%

Acest interes începe la băieți la 11 ani, iar la fete la 12 ani și crește înaintând cu vârsta, excepție face anul al 18-lea atât la băieți cât și la fete când se observă un regres pe urmă iarăși crește proporția.

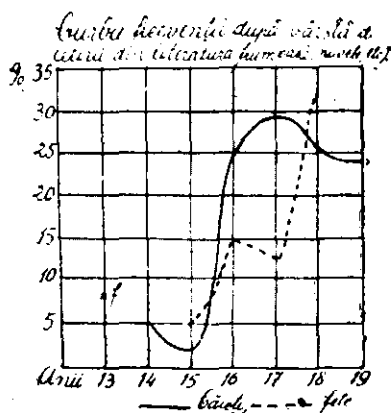
Punctul minimal este la ambele sexe la începutul apariției interesului, la băieți la 11 ani cu 2,06%, iar la fete la 12 ani cu 4,08%. Băieții ating apogeul la 20 de ani, cu 39,45%, iar fetele la 19 ani cu 50%, adică apogeul îl ating ambele sexe când încetează acest interes.

f) *Curba frecvenții după vârstă a citirii din literatura frumoasă.*

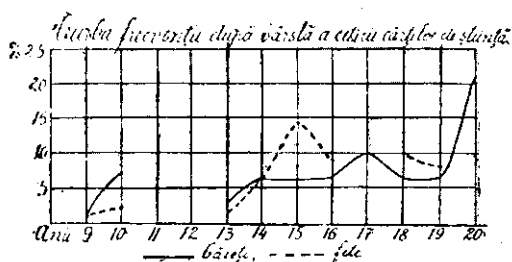
Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți							5,07	1,26	24,96	28,70	25,11	24,16			%
Fete						8,32		5,07	15,12	12,48	32,13				%

Interesul pentru literatura frumoasă, nuvele, schițe, dialoguri, etc. începe mai târziu ca cel pentru romane. Apogeul este la băieți la 18 ani cu 28,70%, iar la fete la 18 ani cu 32,13%. Punctul minimal este la băieți la 15 ani cu 1,26%, iar la fete tot la 15 ani cu 5,07%.

g) *Curba frecvenții după vârstă a citirii cărților de știință.*

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți			0,54	7,20			2,74	6,20	6,25	6,40	9,80	5,38	6,04	21,04	%
Fete			0,72	1,86			1,85	5,71	14,39	8,64		10,40	8,33		%

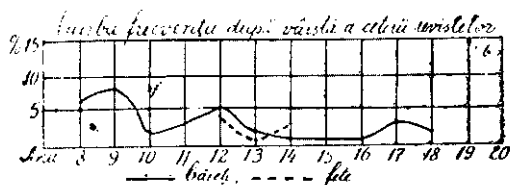
Interesul băieților pentru știință este, dela 9-14, mai pronunțat decât al fetelor. Dela 15 ani însă, fetele premarg până la 19 ani când la ele se și termină acest fel de interes, iar la băieți crește la 20 de ani la o proporție de 21,04% atingând aici apogeul. La fete apogeul este la 15 ani cu 14,39%. Punctul minimal la băieți este la 9 ani cu 0,54% și tot atunci e și la fete cu 0,72%.

h) Curba frecvenței după vârstă a citirii revistelor.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Băieți		6,30	7,60	2,40	2,75	5,17	2,09	1,12	0,63	1,28	2,80	1,86		13,15
Fete		4,54		7,75		4,08	0,92	2,85						

Apogeul la băieți este la 20 de ani cu 13,15%, iar la fete la 10 ani cu 7,75%. Punctul minimal este la băieți la 14 ani cu 1,14% iar la fete la 0,92%.

i) Curba frecvenței după vârstă a citirii ziarelor.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Băieți	3,92	7,20	13,57	3,20	6,89	8,62	4,19	5,09	5,62	3,84	4,20	16,23	4,53	
Fete	5,14	9,09	12,37	3,64		1,02		1,71		1,08	3,12			

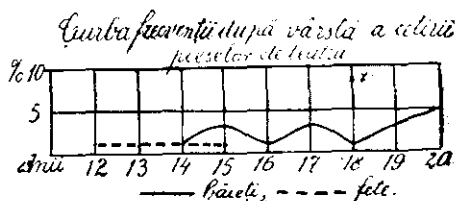
Acest interes apare destul de timpuriu la ambele sexe. La Băieți atinge apogeul la 18 ani cu 16,23%, iar la fete la 9 ani cu 12,37%. Punctul minimal este la băieți la 10 ani cu 3,20 iar la fete la 12 ani cu 1,02%.

j) Curba frecvenții după vârstă a pieselor de teatru.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți							-	1,12	3,12	1,28	2,80	0,93	3,02	5,26	%
Fete						1,02	0,92	1,42	0,84			8,32			%

Apogeul la băieți este la 20 de ani cu 5,26⁰/₀, iar la fete la 18 ani cu 8,32⁰/₀. Punctul minimal la băieți este la 14 ani cu 1,12⁰/₀ iar la fete la 0,92⁰/₀.

l) Curba frecvenții după vârstă a ceterii descrierilor de călătorii.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți			1,45		1,95	1,15	3,70	1,12		2,56	2,80	0,93	1,51		0/0
Fete					1,26	1,02	0,92	4,99	10,16		9,36	4,16	8,33		0/0

Apogeul la băieți este la 13 ani cu 3,70⁰/₀ iar la fete la 15 ani cu 10,16⁰/₀. Punctul minimal este la băieți la 18 ani cu 0,93⁰/₀ iar la fete la 13 ani cu 0,92⁰/₀.

Copilul și programele de studiu în lumina nouilor principii pedagogice.

Aduceți-vă totdeauna aminte că scopul meu nu este să învăț pe copil lucruri multe, ci să fac să pătrundă în creierul său idei juste și lămurile.
(Rousseau)

Că școala este un organism viu și progresul se face prin evoluție, nu prin revoluție, sunt adevăruri, incontestabile.

Intemeiat pe aceste adevăruri, urmează că și sistemul de educație este un organism viu, deci și el trebuie să evolueze după trebuințele vieții. Azi, când atâtea curențe pedagogice își discută înălțătatea și când copilul formează punctul central spre care gravitează, se impune să aruncăm o scurtă privire asupra școlii vechi și celei noi. Școala veche își îndreaptă toată atențiunea asupra însemnătății materiei programului „Subiectul ce se studiază este scopul și el hotărăște metoda ce se va întrebuința. Copilul este ființa ce trebuie să-i dăm profunzime și să-i lărgim experiența. El este obligat să primească și și-a făcut datoria, când s'a arătat supus și ascultător”. (Școala și copilul de J. Dewey, pag. 75). Școala nouă își îndreaptă privirile asupra copilului. „Copilul este punctul de plecare, centrul, scopul. Idealul, este creșterea și dezvoltarea lui. Numai așa putem să avem o metodă pedagogică. Toate studiile trebuie să fie servitori ai acestei creșteri”. (J. D. op. cit. pag. 75) Având în vedere vechiul ideal al școlii, mulți pedagogi și oameni de școală au crezut că, numai atunci se va face o educație serioasă, dacă vor înfița pe copil în toate valorile culturii. Această părere a dus în primul rând la o prea mare încărcare a programelor de învățământ și în al doilea, la o fixitate atât de mare, așa că, o abatere cât de mică era socotită ca o dezertare. Orientați după idealul nou al educației, azi, mai mult ca ori când, a început să-și facă loc un alt strigăt, mai viguros, mai plin de vitalitate și anume: „Să părăsim noțiunea programelor fixe și valabile prin ele înșile, în afară de experiența copilului; să nu ne mai gândim la ele ca la ceva rigid și isprăvit; să vedem în ele ceva mobil, evolutiv, viu; și noi vom înțelege că copilul și programul nu mai sunt decât hotare care definesc un acelaș proces”.

(J. D. op. cit., pag. 78) Programă analitică trebuie să fie în concordanță cu principiile pedagogice concomitante. Programă analitică actuală — primară — ține seamă de cele enunțate mai sus? Da, cu o singură rezervă. În cadrul ei găsim reliefate mai toate principiile mari ale pedagogiei contemporane: principiul activismului integralist, principiul democratizării în-

învățământului, raportul dintre școală și viață, principiul individualizării educației, principiul moralizării învățământului, naționalizarea educației, concepția regionalistă și localistă a activității școlare. Regionalismul despre care se vorbește aici este moderat, nu exagerat. Iată ce spune Domnul G. G. Antonescu în această privință: „Din motive psihologice, prea cunoscute spre a ne putea dispensa de o expunere pe larg a lor (apercepție, intuiție, etc.) trebuie să aprobăm o adoptare regionalistă a studiilor pentru primii ani de școală și numai pentru anumite obiecte. Extinderea regionalismului, peste aceste limite, devine criticabilă din punct de vedere național“. (Rev. gen. N. 1-2-1933-pag. 5).

Rezerva despre care am amintit este — după cum spune și Dl. G. G. Antonescu — tendința nereușită a simplificării programelor. O simplificare a programelor, prin înlăturarea chestiunilor mărunte, rămânând chestiunile de o importanță mai mare în lumină mai clară, căci scopul învățăturii nu trebuie să fie a da cunoștințe, ci a forma spiritul elevului, se impune. „Nu e vorba să-l înveți științele, ci să-l faci să le iubească și să-l dai metode pentru a le învăța când iubirea lui se va dezvoltă mai bine. Iată desigur un principiu temeinic al oricărei bune educațiuni.“ (Emil, cartea III, paragr. 33.)

Argumentele cari pledează în favoarea acestei modificări sunt în primul rând de ordin pedagogic, și în al doilea, de ordin metodic: metoda socratică, activitatea proprie, activitatea practică, intuiția, educația naturală, etc.

„Programul de studii trebuie să stea într'un fel de afinitate cu sufletul celui care trebuie să și le însușească. Ele trebuie puse în legătură cu existența, legate cu ceea ce interesează viața copilului“. (Problema interesului de Radu Petre, pag. 29).

Când cunoștințele ce se dau copilului nu corespund intereselor sale, ci sunt date ca ceva străin vieții și experienței, păcătuiesc — după Dewey — din trei puncte de vedere: I. o lipsă de legătură organică între ceea ce copilul a văzut, simțit, iubit care face din cunoștințele câștigate ceva formal și simbolic; II. este lipsa motivelor; III. subiectele cele mai științifice și cele mai bine orânduite pierd din calitățile lor, când sunt înfățișate copilului într'un mod exterior și după un calapod. Azi, când — după cum am spus la început — noua curentă bat la porțile școlii, cel care este mai viu discutat este „regionalismul educativ“, înțelegând — bine înțeles — regiunea geografică. Organizarea școlară — după Dl. I. C. Petrescu, — n'are prea mare însemnătate din punct de vedere al regionalismului.

În forme, cari pot fi peste tot aceleași, conținutul poate varia. Cunoștințele despre regiune, grupate în jurul diferitelor obiecte de învățământ, se vor câștiga în primul rând pe calea intuiției directe și experienței perso-

nale. Spre a fi mai bine clarificați asupra modului cum se întocmește o programă de studii în spiritul educației regionaliste, să ascultăm pe Dl. I. C. Petrescu. O programă analitică în sens regionalist se alcătuește împreună cu elevii. Ea va cuprinde tot ceea ce elevii pot înțelege, tot ceea ce poartă înțelesul lor. În cadrul acestei regiuni — învățătorul sau profesorul la școala secundară inferioară vor conduce pe elevi, dându-le diferite însărcinări de a studia regiunea din anumite puncte de vedere. Pe baza materialului adunat și cu ajutorul studiilor asupra regiunii dacă există sau a lămuririlor date de educator, se vor face, în clasă, lecțiile. După ce o chestiune a fost bine clarificată — în raport cu vârsta elevilor — se va cataloga pe grupe asemănătoare cu cele din chestionarele propuse în această lucrare. (E vorba de chestionarele dela șc. din Anglia și chestionarul monografic — propus de Dl. I. Anghel — citat de Dl. I. C. Petrescu în lucrarea D-Sale „Regionalismul educativ“.)

Din cele expuse, se vede clar că, copilul, formează centrul preocupărilor pedagogice și cu drept cuvânt secolul al XX este numit „secolul copilului“, iar programele de studii sunt susceptibile de modificări, adoptându-se noii principii pedagogice.

Fl. O. Roșca.

D I V E R S E.

Rezultatul examenului de înaintare la gr. II al învățătorilor din Reglunea Școlară Timișoara.

La 3 Mai s'a terminat examenul de înaintare la gr. II al învățătorilor ținut la școala normală de învățători din Timișoara, în fața comisiei compusă din Dl. *Teodor Mariș* profesor de pedagogie la școala normală din Arad președinte, Dl. *Silviu Bejan* directorul liceului C. Diaconovici Loga din Timișoara pentru limba română și Dl. *Laza Anțilă* profesor de pedagogie la Școala Normală din Timișoara pentru pedagogie.

S'au înscris 58 candidați. Subiectul probei scrise dat de Minister a fost: *Principiile școlii active și realizările personale ale acestora în școală și viața socială.*

Au fost declarați reușiți și propuși pentru înaintare următorii:

Media 9: Faur Iulian Pavel, Media 8,66: Olinescu Elena, Neagoe Dumitru, Crețu Sofia, Media 8,40: Nestorescu Florica, Media 8,33: Brașovan Magdalena, Media 7,83: Pușcașiu Elvira, Dunca Etelca, Sorescu Valeria

Media 7,73: Codrea Costa Ana, Media 7,66: Șora Ștefan, Bodin Lucreția, Weher Petru, Media 7,50: Muntean Adriana, Alexandru Dumitru, Drăgulele Petru, Ionescu Savu, Media 7,33: Moldovan Florica, Berea Nicolae, Calina Aurelia, Cîncă Elena, Șandru Petru, Bosică Simion, Duma Ana, Heber Francisc, Media 7,16: Ilie Teodor, Birescu Emilia, Chevereșan Vioara, Unterreiner Iosif, Velcean Ida, Media 7,13: Horvath Gheorghe, Media 7: Pop Răchela, Neyedli Iosif, Hoffman Maria, Popovici Livia, Radu Vasile.

LEGE *)

pentru abrogarea și înlocuirea cu articole noi a art. 112 până la art. 129 inclusiv și a art. 200 din legile pentru învățământul primar și normal primar dela 26 Iulie 1924 și 7 Martie 1932.

Art. 1. — Articolele 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129 și 200 din legile pentru învățământul primar și normal primar dela 26 Iulie 1924 și 7 Martie 1932, se abrogă și se înlocuiesc cu următoarele noi articole:

Art. 113. — Conducătoarele de școli de copii mici se recrutează dintre absolvențele cu diplomă de capacitate ale școalelor normale de conducătoare; învățătorii și învățătoarele dintre absolvenții și absolvențele cu diplomă de capacitate ale școalelor normale de băieți și fete, iar maestril și maestrele dintre învățătorii și învățătoarele cu pregătire specială sau dintre absolvenții școalelor profesionale și de meserii, care vor fi urmat cursuri speciale de pedagogie.

Absolvenții școalei normale cu diploma de capacitate se numesc „în mod provizoriu” în învățământ până la satisfacerea legii recrutării, iar absolvențele până la majoritate, cu drept de alegerea și păstrarea postului.

După satisfacerea legii recrutării, învățătorii, iar la împlinirea majorității, învățătoarele obțin „titlu provizoriu”, confirmându-se totodată în posturile lor.

Timpu serviciului militar se socotește concediu, fără salariu.

Pe lângă titlu de capacitate, candidații și candidatele trebuie să mai îndeplinească următoarele condițiuni:

- a) Să fie cetățeni români;
- b) Să se bucure de drepturile cetățenești și de o bună reputație;
- c) Să nu fi suferit nicio condamnare judecătorească pentru crime sau fapte contra cinstei și a bunelor moravuri;

*) Publicăm mai mult cu titlu de informațiuni, întrucât după cum am putut controla s-a trecut numai prin cameră nu și prin senat.

d) Să știe românește;

e) Să fie sănătoși.

Art. 114. — Personalul didactic al învățământului primar se compune din :

a) Învățătorii numiți în mod provizoriu dintre absolvenții de școală normală cu diplomă de capacitate, care n'au satisfăcut legea recrutării și dintre absolventele de școală normală cu diplomă de capacitate, care nu sunt majore;

b) Învățătorii cu titlul provizoriu, dintre absolvenții de școală normală cu diplomă de capacitate, care au satisfăcut legea recrutării și învățătoare, dintre absolventele de școală normală cu diplomă de capacitate, care sunt majore;

c) Învățătorii cu titlul definitiv, dintre învățătorii, cari au funcționat în învățământ 3 ani efectiv și cari sunt cu titlul provizoriu în momentul când depun examenul de definitivat;

d) Învățătorii de gr. II, numiți dintre învățătorii definitivii după 3 ani de funcționare cu acest titlu și în urma unui examen (examen de înaintare).

e) Învățătorii de gr. I, numiți dintre : 1) Învățătorii de gr. II după 4 ani de funcționare și în urma unei inspecții speciale, al cărui obiect e stabilit prin această lege ; 2) Învățătorii definitivii, cu licență universitară și cărora li se dă acest grad de drept ;

f) Învățătorii de grad superior numiți dintre învățătorii de gr. I după 5 ani de funcționare, în care timp să fi făcut dovada unei activități deosebite, în școală și în afară de școală.

Acordarea acestui grad se dă în urma avizului unei Comisi speciale.

Pentru lucrările manuale și îndeletnicirile practice prevăzute în programul cursului primar superior (cl. V—VII), se pot numi maștrii dintre absolvenții școalelor speciale de gr. II.

Când un loc devine vacant, până la ocuparea lui de un titular, el poate fi suplinat de un absolvent cu diplomă de școală normală.

Art. 115. — Învățătorii prevăzuți la art. 114, alin. a și b, se recrutează astfel :

După terminarea examenului de capacitate, ținut la fiecare școală normală, directorii școalelor normale înaintează Ministerului, în termen de 10 zile, câte un tablou cu numele candidaților care au obținut diploma de capacitate, cu data nașterii, ordinea clasificării și media obținută.

Aceste tablouri se trec la Minister într'un registru special în ordinea promoției și a mediilor.

Inscrierea în tablou e valabilă numai 4 ani. După 4 ani cei cari voiesă să fie numiți în învățământ, sunt obligați a trece din nou examenul de ca-

capacitate sau să aducă dovadă că în acest timp au făcut practică pe lângă școală primară și au conlucrat la opera culturală din jurul școlilor. Certificatul trebuie dat de subrevizorul școlar și să fie vizat de revizorul școlar respectiv. Cei reușiți sunt menținuți pe tablou în locul pe care l-au avut mai înainte.

Ministerul publică, cu 30 zile înainte de numirile, tablourile locurilor vacante din întreaga țară, conținând numele, media și promoția tuturor candidaților.

Această publicare, în termenul arătat mai sus, se face în Monitorul Oficial, Buletinul Oficial al Ministerului și se afișează la toate subrevizoratele și Inspectoratele școlare. Fără îndeplinirea acestor condițiuni numirile învățătorilor sunt nule de drept.

Numirea acestor învățători se face la Inspectoratul regional, după tabloul de capacitate, în ordinea promoției și a mediei, în proporția stabilită de Minister pentru fiecare regiune.

Art. 116. — Învățătorii și învățătoarele, care au funcționat în învățământ 3 ani efectiv, sunt obligați să se prezinte la examenul de definitivare, dacă au obținut titlul provizoriu până la data ținerii examenului.

Subrevizoratul școlar înaintează comisiei examinatoare tabloul acestor învățători cu toate procesele verbale de inspecție, anexate statelor personale, care sunt luate în considerare de comisia examinatoare.

Comisia examinatoare numită de Minister, e alcătuită din 3 profesori titulari, de preferință de școală normală, din care unul de partea literară, unul de partea științifică, unul de pedagogie și un revizor școlar primar.

Examenul se ține odată pe an, în capitalele de județ sau în centrele cel mult două județe, la data stabilită de Minister.

Acest examen constă din 3 probe : o probă scrisă de limba și literatura română, o probă orală de pedagogie (psihologie, didactica și metodologia învățământului primar, cu privire asupra curentelor noi în educație), cunoștințele generale științifice asupra regiunii unde profesează literatura, istoria, geografia României și o probă practică pedagogică.

Probele în parte nu sunt eliminatorii. Media celor trei probe trebuie să fie cel puțin 7,00.

Învățătorii care nu reușesc la examen, după trei prezentări sau când se scutează de trei ori nemotivat de la examen, se îndepărtează obligatoriu din învățământ.

Numirea cu titlu definitiv a învățătorilor reușiți la examen se face de Minister cu Decret Regal.

Art. 117. — Învățătorii de gr. II, se numesc dintre învățătorii definiți, care au trecut examenul de înaintare, după ce au funcționat efectiv cu acel titlu 3 ani.

Spre a fi înscris la examenul de gr. II, candidatul trebuie să fie mai întâi admis, *cu nota 8 cel puțin, la inspecția specială*, prin care se constată activitatea sa în școală și afară de școală.

Inspecția specială se face de Inspectoratul general, de revizorul școlar al regiunii sau de alt revizor școlar delegat de Minister.

Pentru admiterea la examen, pedepsele suferite de candidați trebuie să fi fost prescrise sau radiate până la data examenului.

Învățătorii definitivi care doresc să se prezinte la acest examen *trimit cererile cu cel puțin un an înainte de examen*, subrevizoratelor școlare, care le înaintează Inspectoratelor regionale. Acestea fac tabloul celor ce întruiesc condițiile prevăzute în lege și se înaintează Ministerului spre aprobare și trimitere la comisia examinatoare.

Examenul se ține din an în an.

Acest examen constă din: *o probă scrisă în legătură cu activitatea didactică și socială a învățătorului, precum și cu viața regiunii unde profesează și din un colocviu cu caracter pedagogic.*

Probele, în parte nu sunt eliminatorii. Media celor două probe trebuie să fie cel puțin 7,50.

Comisia examinatoare se numește de Minister și se compune din 3 profesori: *de pedagogie, de partea literară și de partea științifică și un inspector școlar.* Unul din aceștia trebuie să fie profesor universitar și va fi de drept președintele comisiei.

Celor reușiți la acest examen li se dă gr. II prin decizie ministerială. Ei sunt trecuți pe un tablou în ordinea clasificării la Minister și la autoritățile în subordine.

Art. 118. — *Învățătorii de gr. I se numesc dintre învățătorii înalțați de gr. II după 4 ani de funcționare cu acest titlu, în urma unei inspecții speciale.*

Ei trebuie să fi desfășurat o deosebită activitate în școală și în afară de școală, pe teren cultural și social, *să fi fost notat cu „bine” nota generală, la cel puțin jumătate din inspecții cu nota „foarte bine” și la celalte cu „bine”, să nu fi avut nicio pedeapsă mai mare decât avertismentul, iar pedepsele mai mari să fi fost radiate.*

Inspectorul general școlar face o inspecție specială, cercetând întreaga activitate de realizări, în școală și satul unde a funcționat, din timpul studiului, și cu un raport motivat, înaintează propunerii Consiliului Inspectorilor generali, cari își dă avizul motivat.

Înălțările se fac prin decizie ministerială

Învățătorii definitivi cu licență universitară în litere și științe, înaltea Ministerului cererile și copia diplomei de licență, certificată, pentru a li se da gr. I, prin decizie ministerială.

Învățătorii care au funcționat trei ani la școalele de aplicație de pe lângă școalele normale, în urma unei inspecții speciale, obțin gr. I.

Art. 119. — *Învățătorii cu grad superior pot fi numiți dintre învățătorii de gr. I, după un stagiu de 5 ani de funcționare efectivă în acest grad, în urma unei activități excepționale în domeniul școlar, cultural și social.*

Activitatea se constată de o comisie specială compusă din :

Un profesor universitar de pedagogie, un inspector general al școalelor normale și o personalitate culturală, aleasă și numită de ministru.

Art. 120. — În fiecare an Ministerul publică în Monitorul Oficial, Buletinul Oficial al Ministerului și afișează la toate Inspectoratele regionale și subrevizoratele școlare, între 1—31 Ianuarie, tabloul posturilor vacante în întreaga țară, în învățământul primar. Până la 15 Martie, membrii titulari ai corpului didactic primar care doresc să fie transferați în posturile publicate vacante sau devenite vacante prin transferările altora, înaintează cererile de transferare subrevizoratului școlar al județului în care funcționează, arătând în ordinea de preferință, cel mult trei din posturile publicate vacante sau care eventual ar deveni vacante.

Subrevizorul școlar își dă avizul motivat pe fiecare cerere de transferare.

Art. 121. — Până la 1 Aprilie subrevizorul școlar va înainta toate cererile de transferare primite în termen, Inspectoratului regional unde s'a cerut transferarea.

O cerere de transferare nu poate fi făcută decât pentru o singură regiune.

Inspectoratele școlare adună toate cererile de transferare însoțite de observațiile subrevizorilor respectivi, le sistematizează pe localități în tabloul și va conține în mod obligator toate datele cerute de lege, și le înaintează Ministerului, împreună cu tablourile, până la 15 Aprilie.

Art. 122. — Transferările se fac de Minister, potrivit normelor prevăzute în această lege, între 15 Aprilie și 15 Mai. Ele se publică în Monitorul Oficial și se comunică îndată petiționarilor. Transferările intră în vigoare la data de 1 Septembrie a fiecărui an.

Art. 123. — Pentru ca un învățător să poată fi transferat se cere să se recomandare motivată a Consiliului inspectorilor generali. În cazul în care sunt mulți candidați pentru același loc, recomandarea e întemeiată în mod obligator pe următoarea ordine de preferință :

a) Pentru aducerea soților membri ai corpului didactic în același localitate ;

b) Cel care au grad mai mare în învățământ ;

c) Cel care *au interese familiare bine dovedite*, având precădere soților funcționari publici;

d) Cel care *au interese materiale în localitate*.

La condițiuni egale va avea precădere gradul și apoi vechimea în grad.

Art. 124. — Cel pedepsit cu transferarea pot obține o nouă transferare numai după prescrierea pedepsei.

Art. 125. — Între 15-30 Mai, Ministerul publică în Monitorul Oficial, în Buletinul Oficial, și afișează la toate Inspectoratele regionale tablourile locurilor rămase vacante, după facerea transferărilor.

Între 1-15 Iulie toți absolvenții cu diplomă de capacitate se prezintă la Inspectoratul general spre a-și alege locuri în învățământ, la ziua fixată de Inspectorat și care va fi adusă prin publicații la cunoștința celor interesați. Candidații sunt chemați în măsura numărului locurilor vacante.

Cei care nu pot veni, înaintează cererile în același termen, arătând în ordine de preferință locurile ce doresc să ocupe. Cererile sunt însoțite de un certificat medical eliberat de medicul circumscripției respective, dovădindu-le că sunt apti să ocupe locuri în învățământ.

În același timp cu absolvenții cu diplomă de capacitate se prezintă la alegerea locurilor învățătorii reînțegrați care își aleg posturile înainte de a-și alege locuri dacă n'au fost numiți în mod provizoriu.

Învățătorii care termină stagiul militar în cursul anului în care se publică locurile vacante, au dreptul să se prezinte la data de mai sus spre a-și alege locuri dacă n'au fost numiți în mod provizoriu.

La alegerea locurilor când sunt mai mulți candidați pentru același loc, cererile se iau în considerație în următoarele ordine de preferință:

a) Vechimea pe tabloul de capacitate;

b) Media diplomei de capacitate pentru candidați din același serie; se preferă cei din localitate fără să se țină seamă de medie;

c) Interesele familiare;

d) Interese materiale locale.

Art. 126. — Numirile se fac pe 1 Septembrie prin decizie ministerială, în mod provizoriu și cu titlul provizoriu.

Ele se publică în Monitorul Oficial.

Art. 127. — Numirile și transferările în învățământul primar se vor face numai la datele și în condițiunile prevăzute la această lege. Sunt nule de drept toate numirile și transferările făcute împotriva dispozițiilor legii.

Funcționarii care ar face sau ar propune numiri și transferări ilegale, sau ar împiedeca numiri și transferări legale, sunt răspunzători disciplinar față de Minister și bănește față de partea lovită prin actul lor nedrept.

Art. 129. — Membrii corpului didactic pot obține detașări dintr-o localitate într'alta pentru motivele arătate mai jos și în următoarea ordine de preferință:

- a) Aducerea soţilor membri ai corpului didactic în aceeaşi localitate;
- b) Aducerea în aceeaşi localitate, unde soţul e funcţionar public;
- c) Interese familiare bine dovedite;
- d) Interese şcolare.

Art. 129. — Învăţătorii se pregătesc în şcoli normale, cu o durată de 3 ani. Clasa VIII-a e o clasă sinteză şi de pregătire practică pentru şcoala primară şi viaţa socială.

Dispoziţii tranzitorii.

Art. 130. — Elevii din actuala clasă VII-a vor urma şi clasa VIII-a în cursul anului şcolar viitor.

Examenale de capacitate din anul 1932—1933 se suprimă.

Art. 131. — Examenale de definitiv şi de înaintare ce au avut loc în 1932 şi 1933 se declară valabile.

Art. 132. — Toate drepturile obţinute de către membrii corpului didactic primar în baza altor dispoziţiuni decât acelea cuprinse în legea învăţământului primar şi normal-primar din 26 Iulie 1924 şi în legea de faţă, se declară nule de drept.

ART. II. — Ministerul Instrucţiunii Publice, al Cultelor şi Artelor va face o nouă numerătoare a tuturor articolelor şi va publica în Monitorul Oficial legea pentru învăţământul primar şi normal primar, astfel cum rămâne în vigoare după modificările introduse prin prezenta lege.

ART. III. — Toate dispoziţiunile din legi sau regulamente contrarii acelor din această lege, sunt şi rămân abrogate.

N. B. La art. 130 s'a renunţat.

Cărţi şi reviste.

Florea Codreanu: Porunca a cincea dumnezeiască. Bibl. creştinismului ortodox No. 108-109. Preţul 4 Lei.

Părintele Codreanu explică în această broşurică porunca dumnezeiască pe înţelesul tuturor, satisfăcând în acelaşi timp gustul chiar şi celor mai pretenţioşi cetitori: Vreau să zic, cârticica poate fi citită cu mult folos atât de copii cât şi de părinţi, atât de categoriile sociale mai modeste cât şi de cele mai înalte.

Această calitate o asigură autorul nu numai prin stilul şi expunerea clară ci şi prin felurimea exemplorilor aduse.

Părintele Codreanu prezintă porunca a V, despre cinstirea părinţilor, într-o legătură organică cu datorinţele părinţilor pentru copii şi e foarte bine că o face aşa, mai ales pentru societatea din zilele noastre; dealtcum în general această problemă numai ea pusă este bine pusă şi cu o deosebire a punctului de vedere din care trebuie privită, este actuală pentru toate timpurile şi pentru toate clasele sociale.

Explicarea este interesantă şi convingătoare, ca şi predicile părintelui Codreanu.

O recomandăm tuturor părinţilor şi educătorilor precum şi copiilor, cărora li se dă ca un foarte preţios premiu la finea anului şcolar.

Tara Poveștilor. Este titlul noului produs literar al cunoscutului scriitor ardelean *Dl. Gh. Tulbure*, inspector general al învățământului primar. Un frumos mănunchiu de povești din genul acelor, cari se găsesc ca niște diamante prețioase în adâncul bogat al sufletului, în vasta împărăție a imaginației poporului nostru. Cu subiecte inedite, cu noi figuri și elemente de basm, — unele culese din munții Maramureșului și din Tara Oașului, — stilizate cu talent și îmbrăcate într-o limbă neaoșă, — mănăscă, aceste povești egalează în frumusețe pe ale lui Ispirescu. Iar câteva, cum sunt *Tudor spaima Iadului*, *Zâna Zânelor* și *Finul lui Dumnezeu*, — se apropie de poveștile maestrului Creangă. Prin fondul lor sufleteșc, poetic moral și adânc omenesc, poveștile d-lui *Gh. Tulbure* constituie o admirabilă lectură pentru tinerime. O lucrare sănătoasă și fecundantă pentru imaginația copiilor de școală, îndeosebi acelor din cursul primar superior și din liceul inferior. Tablourile admirabile și cu totul moderne, care le împodobesc și coperta de un gust ales ca și excelențele condiții tehnice și estetice ale editurii naționale S. Ciornei din București, care l-a tipărit, fac din acest volum un eveniment în literatură noastră pentru copii, și un frumos premiu școlar pentru tineret.

Tara poveștilor. Se găsește de vânzare la toate librăriile cu puzeul de 65 lei. O recomandăm cu căldură amatorilor de literatură frumoasă îndeosebi corpului didactic și copiilor în vârstă de școală.

A apărut:

„Lumea lui Gogoneață“ de Marin Biciulescu și Ion Tassu (Cartea Românească) un volum cu poezii, dialoguri, scenete în versuri foarte bune de recitat și la organizat teatru de copii dela 5 — 8 ani, în familie, grădina de copii și clasa I-a și II-a primară, ori la serbări școlare. Unele poezii sunt în legătură cu anotimpurile, ori cu ocupațiile zilnice ale copiilor, îndeosebi ale micului erou „Gogoneață“. Forma simplă și ușoară, conținutul atractiv și interesant fac ca ele să fie mult gustate de copii. Prețul unui volum e 30 lei. Se poate comanda și dela Administrația Revistei Școala și Familia de mâine str. N. Bălcescu No. 3 București.

Gh. Tulbure de vorbă cu satele. Oradea „Editura“ Casa Națională Tip. de cezană 1932, pag 64

Sub titlul acesta cunoscutul publicist ardelean *D-l. Gh. Tulbure*, inspector general școlar publică o seamă de cuvinte pentru cărturarii satelor. Sunt articole scurte și sugestive de toată actualitatea. Fondul lor este patriotic, cultural și școlar. În realitate sunt vorbe apostolești, vibrații și îndemnuri de propagandist. Sunt chemările unui om de credință, unui luptător pentru idealul cultural. Scrise cu acel stil ales propriu autorului, care cucerește și convinge, lectura acestor articole este o adevărată plăcere pentru cititorii dela țară cărturari și plugari deopotrivă. Vechi publicist *D-l. Gh. Tulbure* face parte din pleiada îndrumătorilor culturali care atunci când au ceva de spus pentru lumea satelor înțeleg să-i dea o hrană sănătoasă și de folos sufleteșc. Din aceste motive cărticica de care ne ocupăm se recomandă dela sine și merită să o aibă fiecare dascăl, fiecare cărurar și țaran știutor de carte în biblioteca sa. Mai ales dacă ținem seama, că din beneficiul ei „Casa Națională“ din Oradea ca editoare urmărește scopul de a tipări alte broșuri de propagandă.

Cuprinsul ei, bogat în povestiri și istorioare, face din ea o lectură potrivită și pentru ora de șezătoare săptămânală prescrisă în școlaele primare, lată de ce o recomandăm cu căldură în special d-lor învățători.

INFORMAȚIUNI.

Repartizarea posturilor din învățământul primar. Spre a repartiza în mod egal posturile din învățământul primar în raport cu populația școlară mică, Inspectorii, revizorii și subrevizorii vor completa, pe județe, tabloul cu numele învățătorilor titulari, repartizați pe școli, indicându-se populația școlară a fiecăreia.

Un alt exemplar cu aceleași date se va completa cu numele conducătorilor de copii mici.

De asemenea se va întocmi un tablou cu indicarea posturilor de la școlile de copii mici, care prin așezarea sau organizare nu-și împlinesc menirea.

Acestea se vor transfera din oficiu în cartierele marginase ale orașelor, în regiunile minoritare sau industriale.

În cazul când postul se transferă în aceeași localitate, titulara postului va fi transferată cu postul din oficiu.

În cazul când se transferă în altă localitate, titulara va fi transferată la o școală primară din localitatea unde a avut postul.

Posturile, cari devin libere de la școlile de copii mici, se vor trece pe un tablou separat, spre a fi repartizate la școlile primare.

Se va alcătui apoi un tablou de posturile libere din învățământul primar, care trebuie transferate din lipsă de populație școlară, socotindu-se cel puțin 40 de elevi de fiecare învățător.

La școlile cu un singur post, numărul elevilor poate fi mai mic.

PREȘEDINȚII COMISIUNILOR.

Repartiția președinților se fixează astfel:

D. P. Cumpănici va avea județele: Hotin, Cahul, Ismail, Orhei, Lăpuș și Municipiul Chișinău, Tighina, Bălți, Soroca, și Cetatea Albă.

D. G. Turbure: Severin, Caraș, Timiș-Torontal, Arad, Bihor, Salu Mare și Maramureș.

D. Tr. Șuteu: Cluj, Someș, Târnava Mică, Târnava Mare, Năsăud, Mureș, Turda și Sălaj.

D. Petre Petrescu: Huneedoara, Alba, Sibiu, Făgăraș, Brașov, Trei Scune, Ciuc și Odorheiu.

D. I. G. Nicolaescu: Mehedinți, Vâlcea, Gorj, Dolj, Romanași și Olt.

D. Moise G. Marinescu: Argeș, Muscel, Dâmbovița, Teleorman, Vlașca și Ialomița.

D. Ch. Simion: Tulcea, Constanța, Caliacra, Durostor, Prahova, Buzău, R.-Sărat, Brăila, Covurlui, Tutova, Tecuci, Fălciu și Puna,

D. D. Băjenaru: Cernăuți, Storojineț, Suceava, C.-Lung, Dorohoiu, Botoșani, Iași, Roman, Vaslui, Baia, Bacău, și Neamț.

Lucrarea se va face în capitala fiecărui județ între 1—31 Maiu. Dăți președinți vor comunica programul de lucru ministerului, spre a se da posibilitate de control autorităților superioare.

COORDONAREA LUCRĂRILOR.

Dela 1—5 Iunie inspectorii generali se vor întruni în consiliu pentru coordonarea lucrărilor.

Repartizarea posturilor libere se va face din oficiu.

Transferarea posturilor ocupate de titulari se va face la cerere, publicându-se numele școalelor la care urmează a se transfera posturile cu titlarii lor din localitățile cu populație școlară insuficientă.

Publicarea se va face între 5—10 Iunie.

Între 10—20 Iunie, se vor înainta ministerului cererile de transferare.

Transferările se vor face între 20—30 Iunie după normele care se vor stabili ulterior.

Tot în această perioadă se va face și numirea cu titlu provizoriu a tuturor absolvenților din seria 1929 băieți și 1930 fete, precum și a învățătorilor dela școalele de aplicație, cari au fost înaintați la gr. I.

Pentru posturile rămase libere se vor face numiri în mod provizoriu dintre absolvenții cu diplomă din seria 1930 băieți și 1931 fete.

Publicarea locurilor vacante se va face între 1—5 Iulie. Cererile se vor înainta ministerului între 5—15 Iulie. Numirile se vor face, după propunerile inspectorilor generali, între 15—20 Iulie.

În anul acesta nu se vor face alte transferări în afară de cele indicate mai sus.

Detașările se vor face între 25—31 Iulie. Cererile de detașări se vor înainta ministerului între 15—25 Iulie.

Școala de educatoare și puericultură. În Capitală funcționează școala „Pia Brătianu” de educatoare și puericultură.

Ministerul instrucțiunii a numit o comisie compusă din: d-nele Lucia Costin și Constanța Evolveanu, inspectoare generale ale învățământului secundar, Lelia Popescu, directoarea școalei, Alexandrina Demetrescu, profesoară de pedagogie și d. N. G. Longinescu, inspector general al învățământului normal, care să cerceteze regulamentul școalei de educatoare și să-i fixeze programa analitică.

Comisia a stabilit că admiterea în școală să se facă după aceleași norme ca și la școalele normale de fete.

Examenul de capacitate la secția educatoare se va ține după regulamentul școalelor normale de conducătoare de grădini de copii, iar exa-

capacitate la secția de puericultură după norme deosebite potrivit și speciale a candidatelor.

Când se țin examenele particulare. În urma dispozițiilor luate de ministerul instrucțiunii cu privire la încheierea anului școlar, data începerii enelor particulare de curs secundar s'a modificat după cum urmează: venele finale din sesiunea Mai încep la 11 Mai și se termină la 24 Mai. Examele de admitere în cursul superior încep la 25 Mai.

Examele particulare de clasa IV și a VII-a încep la 25 Mai urmând să fie terminate la 10 Iunie.

Examele particulare pentru celelalte clase încep la 1 Iunie și se vor termina la 15 Iunie.

În ceea ce privește examenele particulare de curs primar, ele se vor da la datele stabilite de regulament, adică la 15 Mai pentru elevii debili la 1 Iunie pentru ceilalți elevi.

Examele de limba română pentru absolvenții școlilor normale germane Ministerul instrucțiunii și cultelor a dat o decizie conform căreia absolvenții școlilor normale rom. cat. germane de băieți și absolventele școlilor normale rom. cat. germane de fete din Timișoara, cari doresc să ocupe posturi la școlile și secțiunile primare de stat cu limba de predare germană, vor da, cu prilejul examenului de capacitate pe lângă proba practică și o probă specială din limba română pentru elevii germani.

Candidații reușiți și la această probă vor obține o diplomă specială și vor fi trecuți pe tabloul de capacitate, având dreptul de a fi numiți în posturile libere dela școlile și secțiunile primare de stat, cu limba de predare germană.

Diplomele speciale vor fi vizate de minister, direcția învățământului secundar.

Absolvenții din trecut ai școlilor menționate, întru cât diplomele lor nu ar fi fost recunoscute prin ordinul No. 40.339 din 1929, pot cere înscrierea la proba specială din limba română.

Proba specială poate fi trecută — după cerere — și la o școală normală a statului.

Candidații cari nu reușesc prima dată la proba specială, se pot prezenta încă 'n doi ani consecutivi.

Examele de învățători pentru profesorii secundari suplinitori și licențiați universitari. Profesorii secundari suplinitori cari funcționează actualmente la școlile normale și cari doresc să depună examen de capacitate pentru obținerea titlului de învățător, — după ce au făcut practica pedagogică — sunt încunoștințați că ministerul de instrucție a aprobat aceste examene.

Candidații vor trebui însă să-l depună la altă școală normală decât cea unde funcționează, iar examenul se va da, numai în cazul când anul acesta se vor ține examene de capacitate pentru normaliști.

LICENȚIAȚII.

În afară de aceasta, ministerul de instrucție a mai dat următoarea decizie: Licențiații și licențiatele cari urmează să depună examen de capacitate pentru obținerea diplomei de învățător, trebuie să treacă în prealabil între 1—5 Iunie a. c. un examen de diferență la: șt. pedagogice, șt. agricole (pentru băieți), gospodărie (pentru fete) și dexterități (muzică, pian sau teoară) lucrul manual: ori ce specialitate, — după alegerea candidaților.

Comisia de examen se compune din: directorul școlii ca președinte și profesorii specialităților respective, membrii.

Nota de trecere va fi minimum șase la fiecare obiect.

Reușind la acest examen, se pot prezenta la examenul de capacitate.

Examenul de capacitate la școlile normale. La 5 Iunie vor începe examenele de capacitate pentru obținerea diplomei de învățător.

La acest examen urmează să se prezinte: absolvenții clasei a VII-a dela școlile normale, normaliștii respinși în anii precedenți la acest examen (odată sau de două ori) și licențiații cari au făcut practică la o școală de aplicație, având aprobarea ministerului instrucțiunii în acest sens. Sunt dispensați de această practică numai licențiații cari au seminarul pedagogic și un an de suplinire în învățământul secundar sau primar.

Ministerul instrucțiunii a dispus ca învățătorii ajutori cari s'au prezentat la examenul de diplomă odată cu normaliștii, și au fost respinși (odată sau de două ori) și nu s'au prezentat nici la examenul de lichidare ținut în Septembrie 1932, să dea examenul de diplomă, în Iunie crt., odată cu absolvenții clasei a VII-a dela școlile normale.

*

Examele de diplomă ale normaliștilor nu se vor ține pe centre, ci la școlile respective.

Licențiații și licențiatele se vor prezenta la școlile normale de băieți și fete din localitate pe cari le vor alege singuri.

Examenul prealabil de diferență cerut acestei categorii de candidați, se va ține între 1—3 Iunie.

† Petru Colțeu

În ziua de 12 Maiu a. c. a trecut la cele eterne în Com. Mândruloc dir. șc. Petru Colțeu. Decedatul a servit cu credință și devotament cultura română timp de 33 ani. Element de valoare pe terenul învățământului, în sufletirea și dragostea de muncă le-a cules din vechi: a noastră școală preparamandală dela maril profesori T. Ceantea, Dr. Pipoș, Dr. Petran și alții imbolditori de suflete românești. Absolvent în anul 1900, și-a început cariera în com. Dumbrăvița, de unde în anul 1905 a trecut în satul nașterii Mândruloc căruia l-a închinat toată puterea de muncă și tot dorul de bine. Atâtea generații ește din școală condusă de inv. P. Colțeu pomenesc cu respect numele acestui dascăl care a știut se atragă, să aprindă și să mîne înainte căzuințele sfinte ale elevilor și sătenilor. Acum nu mai este s'a dus acolo unde l s'a pregătit odihna lină pentru sbuciumul unei vieți trudite.

Odihnească în pace!

Indureratei familii îl trimetem sincerile noastre condolențe.

COMUNICĂRI OFICIALE.

Min. Instr. Nr. 53298/933. În urma intervențiilor făcute Direcțiunea generală C. F. R. cu No. 45739 din 24 Aprilie acordă reducere de 50% din taxele tarifare pentru excursiile școlare în grupuri de cel puțin 5 elevi precum și a unui conducător de fiecare grup, pe baza unor certificate emise de Inspecțiunea de mișcare C. F. R. Nr. Subrev. 1364/933.

Min. Instr. Nr. 54191/933. Se recomandă, fără nici o obligație, tuturor conducătoarelor de Grădini de copii, manualul pentru școlile de copii a D-șoarelor Maria și Elena Tomașoiu din Arad Nr. Subrev. 1363/933.

Min. Instr. Nr. 51691/933. Direcțiunile școalelor primare din județ, cari editează revistă, să trimită la Minister câte un exemplar, spre a fi prezentat Excelenței Sale. Nr. Subrev. 1344/933.

Min. Instr. Nr. 43573/933 Se recomandă, pe seama bibliotecilor școlare, *Ora de lectură folosită* întocmită de învățătorul Gh. Oprescu din Valea Măcrișului jud. Arad. Nr. Subrev. 13307/931, în învățământul primar.

Manualul costă 40 lei, se poate comanda la autor. Nr. Subrev. 1400/933.

Min. Instr. Nr. 62051/933. Se recomandă, pentru cercurile culturale următoarele opere făcute de D-l prof. universitar C. Nărlu :

1. Tolstoi educator.
2. Patru mari educatori.

Nr. Subrev. 1513/933.

Min. Instr. Nr. 61149/933. Se recomandă pentru premiile școlare : „Cartea de lectură” sub titlul „Știu să găsesc” a D-nei Gabriela Tăslăuanu, alcătuită pentru uzul școlilor și al gospodăriilor, care poate fi întrebuințată cu mult folos și pentru educația elevilor de curs complementar și bunelor gospodine. Nr. Subrev. 1514/933.

Min. Instr. Nr. 63032/933. Se pune în vedere membrilor corpului didactic, să dea tot concursul pentru reușita propagandei organizată de Federația Principale Mircea intitulată „Săptămâna copilului și a mamei” care va avea loc între 14—21 Mai a. c.

Învățătorii vor ceti în fața elevilor conferința tip ce o va trimite numita federație; iar elevilor, li se va da ca teză (compoziție) subiectul: „Ce trebuie să fac ca să mulțumesc mai mult pe părinții mei”.

Tezele se vor trimite la centrul federației, str. Aurel Vlaicu Nr. 19 București. Nr. Subrev. 1502/933.

Serv. de înv. local Timișoara Nr. 5774/933. Comunică Ord. Min. Nr. 53676—1933 prin care se aprobă ca în intervalul dela 1 la 7 Mai a. c. să se vorbească elevilor de către învățători și profesorii de limba română în școalele primare și secundare despre iubirea și devotamentul mamei față de copil și dragostea copiilor față de mamă.

În același timp se vor alege bucăți literare cu acest subiect și se vor ceti în clasă. Deasemenea se va da o compoziție cu acest subiect. Nr. Subrev. 1283/933.

Min. Instr. No. 59424/933. Se recomandă, fără nici o obligație lucrarea: „Căpetul de vacanță” de Dna Elena Cordoneanu, care e o bună călăuză pe timpul vacanței ca elevii să nu uite tot, ce au învățat. Se poate comanda la autoră str. Biserica Enei Nr. 10 București. Nr. Subrev. 1566/933.

Min. Instr. Nr. 56719/933. Liga navală a instituit pentru o. Duminică din a doua jumătate a lunii Iunie din fiecare an, *ziua apelor* pentru toate școalele, societățile culturale și sportive aderente la această inițiativă.

Programul pentru Școalele din localitățile de pe marginea apelor constă din concursuri de innot și canotaj. 150 învățători vor primi autorizații de pescuit pentru a să facă în apele vecine lecții de inițiere în ore săptămânale. Pentru consultare se recomandă următoarele cărți: „Dunărea” de Jean Bart. „Innotul” de Iocot. Epureanu și romanul „Marinarii cunagioși de Kipli, tradus de Victor Ion Popa”.

Nr. Subrev. 1567/933

Greșeli de tipar. În articolul „Emotivitatea” din No. 4 al revistei noastre s’au strecurat câteva greșeli ce dau un înțeles straniu frazelor din care fac parte. Iată-le: Emoția nervoasă de teamă, de neputință ce provacă trairul. (alineat 2. rândul 5). Se va ceti *tracul*. Da, indivizi *dat...* (pag. 27 alineat ultim, rând 4). Se va ceti indivizi *dotați*. Deci curățirea creerului de otrăvurile *supărătorilor*. (pag. 28 al. ultim rând 2). Se va ceti *supărărilor*.

No. 52/1933.

CONVOCARE.

Membrii Asociației Învățătorilor din județul Arad sunt convocați a lua parte la adunarea generală ordinară care se va ține în Arad în sala cea mare a Primăriei, Luni, la 3 Iulie 1933, având următorul

P R O G R A M:

Ședința I.

1. La ora 8 a. m. participare în corpore la actul Chemării Duhului sft. și a părăstasului pentru colegii decedați.
2. Esmiterea delegaților pentru învitarea autorităților la ședință.
3. Cuvânt de deschidere și bineventarea oaspeților.
4. Esmiterea comisiunilor pentru cenzurarea rapoartelor.
5. Măsurarea inteligenței, lucrare pedagogică. (În ședință se vor sorti una din lucrările primite dela subsecții).
6. Democratismul în pedagogie, conf. ped. de inv. Ioan Lascu.
7. Bibliotecile populare, lucrare de inv. dir. Nic. Cârstea.
8. Aprecierea lucrărilor.

Ședința a II.

ora 15.

1. Rapoartele comisiunilor.
2. Eventuale propuneri.

Chilșineu-Criș la 26 Mai 1933.

Președinte:

Dimitrie Boariu.

Secretar:

Mircea C. Nonu.

N. B. Pentru constatarea prezențelor, fiecare președinte de subsecție va prezenta la mâna secretarului lista celor de față, din subsecția a cărei prezență este.